

तमेवाह सांत्वेति वक्तव्ये उपदेशे कर्तव्ये कृतं अलंतस्योपदेशापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ सः अनंतरं श्लोकोक्तः प्राज्ञो बुद्ध्या बृहस्पतिः स मोपि स नृपदिनिकृष्टां कथां निबुद्धित्ववादं प्रामुयात्तर्हि सद्य एव युक्त्या स्व
भावं स्वास्थं एष्यते उदके प्रक्षिप्तं तमायसं शैत्यमिव ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गोभिः रश्मिभिः चरान् चारान् स्वनुचरान् स माचारान् ॥ ३२ ॥ न

सांत्वयोगमतिः प्राज्ञः कार्याकार्यप्रयोजकः ॥ निगूढबुद्धेर्धोरस्य वक्तव्ये वा कृतं तथा ॥ २० ॥ स निकृष्टां कथां प्राज्ञो यद्विबुद्ध्या बृहस्पतिः ॥ स्वभावमेष्यते तसं कृ
ष्णाय समिवोदके ॥ २१ ॥ अनुयुंजीत कृत्यानि सर्वाण्येव महीपतिः ॥ आगमैरुपदिष्टानि स्वस्य चैव परस्य च ॥ २२ ॥ मृदुशीलं तथा प्राज्ञं शूरं चार्थविधानवित् ॥
स्वकर्मणि नियुंजीत ये चान्ये च बलाधिकाः ॥ २३ ॥ अथ दृष्ट्वानियुक्तानि स्वानुरूपेषु कर्मसु ॥ सर्वांस्ताननुवर्तेत स्वरांस्तं त्रीरिवायता ॥ २४ ॥ धर्माणामविरोधे
न सर्वेषां प्रियमाचरेत् ॥ ममायमिति राजायः स पर्वत इवाचलः ॥ २५ ॥ व्यवसायं समाधाय सूर्यो रश्मो निवायतान् ॥ धर्ममेवाभिरक्षेत् कृत्वा तुल्ये प्रिया प्रिये ॥
॥ २६ ॥ कुलप्रकृतिदेशानां धर्मज्ञान् मृदुभाषिणः ॥ मध्ये वयसि निर्दोषान् हिते युक्तान् विह्वलान् ॥ २७ ॥ अलुब्धान् शिक्षितान् दान्तान् धर्मेषु परिनिष्ठितान् ॥ स्थाप
येत् सर्वकार्येषु राजा धर्मार्थरक्षिणः ॥ २८ ॥ एतेन च प्रकारेण कृत्यानामा गतिं गतिं ॥ युक्तः समनुतिष्ठेत् तुष्टश्चरैरुपस्कृतः ॥ २९ ॥ अमोघक्रोधहर्षस्य स्वयं कृत्यान्व
वेक्षितुः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्य वसुदैववसुंधरा ॥ ३० ॥ व्यक्तश्चानुग्रहो यस्य यथार्थश्चापि निग्रहः ॥ गुप्तात्मा गुप्तराष्ट्रश्च स राजा राजधर्मवित् ॥ ३१ ॥ नित्यं
राष्ट्रमवेक्षेत् गोभिः सूर्य इवोदितः ॥ चरान् स्वनुचरान् विद्यात्तथा बुद्ध्या स्वयं चरेत् ॥ ३२ ॥ कालं प्राप्तमुपादयान्नार्थं राजा प्रसूचयेत् ॥ अहन्यहनि संदुल्यान्महींगा
मिव बुद्धिमान् ॥ ३३ ॥ यथाक्रमेण पुष्पेभ्यश्चिनोति मधुषट्पदः ॥ तथा द्रव्यमुपादाय राजा कुर्वीत संचयं ॥ ३४ ॥ यद्विगुप्तावशिष्टं स्यात्तद्वित्तं धर्मकामयोः ॥
संचयान्न विसर्गी स्याद्राजा शास्त्रविदात्मवान् ॥ ३५ ॥ नार्थमल्पं परिभवेन्नावमन्येत शात्रवान् ॥ बुद्ध्या तु बुद्धेर्दात्मानं न चाबुद्धिषु विश्वसेत् ॥ ३६ ॥ धृतिर्दा
क्ष्यं संयमो बुद्धिरात्मा धैर्यं शौर्यं देशकालाप्रमादः ॥ अल्पस्य वा बहुनो वा विद्वद्बोधनस्यैतान्यष्टसमिधनानि ॥ ३७ ॥ अग्निस्तोको वर्धते प्याज्यसिक्तो वीजं चैकं
रोहसहस्रमेति ॥ आयव्ययौ विपुलौ सन्निशाम्य तस्मादल्पं नावमन्येत वित्तं ॥ ३८ ॥ बालोऽप्यबालः स्थविरोऽरिपूर्यः सदा प्रमत्तं पुरुषं निहन्यात् ॥ कालेनान्यस्तस्य
मूलं हरेत् कालज्ञाता पार्थिवानां वरिष्ठः ॥ ३९ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आलदेहः देशे काले वाऽप्रमाद इत्येकं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अबालः अहीनः अन्यः संपन्नः ॥ ३९ ॥

अर्थप्रसूचयेत् अर्थवत्तानं ज्ञापयेत् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ संचयान्न विसर्गी स्यात् कोशाद्धनं न दद्यादपि नूपादितमेवेत्यर्थः ॥